

LEZERS SCHRIJVEN ONS

Een vriendelijke lezer, die vergat zijn naam en adres te vermelden, stuurde ons vanuit Brussel de tekst van een volkslied uit de XVIIIe eeuw "De Gentsche Straatleurers". Het is afkomstig uit een Antwerpse publicatie "De Minnezanger", verzameling van Vlaamsche en Franse Romances en Kluchtliederen. Een interessant document dat wij reeds publiceerden in Gh. T. 1985 - N° 1 - pp. 52-54.

Het artikeltje over de Stadsschool in de Onderstraat in ons Nr. 6 van 1997 schijnt bij heel wat lezers (aangename) herinneringen wakker geroepen te hebben. Zo ook bij de heer **Jaime Jurdan** die ons het volgende schrijft:

"Ik heb met veel belangstelling uw herinneringen als leerling aan het Laurent Instituut gelezen. Ook ik had het geluk het Lager Onderwijs in een "echte" school, de Decroly Lagere Hoofdschool voor Jongens, te mogen doorbrengen. Geluk omdat wij ook zeer goede bekwame onderwijzers hadden en omdat de omgeving rond de school nog echt leefbaar was. U had als onderwijzer de heer R. Ladrière, ik zag in de heer N. Reyns mijn beste onderwijzer en had het geluk hem in het 2e, 4e en 6e studiejaar als "meester" te hebben. De heer Reyns, juist gediplomeerd, kwam bij ons terecht in de Decrolyschool of Begijnhofschool in 1922-1923. Hij was een zeer dynamische mens en had het vermogen de leerlingen werkelijk voor zijn lessen te interesseren. Hij was een fiere Gentenaar, klein van gestalte, maar sterk gebouwd met ijzeren spieren. Hij droeg een "pince-nez". Hij was zeer geduldig, maar als een leerling na enkele opmerkingen de clown bleef uithangen of zat te dromen, nam de meester een klein regeltje van ongeveer 10 cm. en mikte vanaf zijn stoel zodanig goed dat het regeltje op de juiste plaats aankwam, t.t.z. de handen van de "gemikte". Bij meer kwalijke gevallen gebeurde het wel dat de dader enkele klappen kreeg rond zijn kop. Het is mij ook meer dan eens overkomen. Later, vanaf het 4e studiejaar had hij een andere manier van straffen. 1e opmerking: klasdagboek op de lessenaar leggen. 2e opmerking: klasdagboek op de hoek van meester's tafel komen leggen. 3e opmerking: straf ingeschreven in het klasdagboek en laten ondertekenen door de ouders.

Zoals ik las in uw artikel gaf men toen nog les in de geschiedenis. De heer Reyns was zeer bekwam in het aangenaam maken van deze lessen, zodat iedereen aandachtig luisterde. Ik herinner mij nog een les over de Vikings. Het was de eerste les in de namiddag en vóór de les had de meester met gekleurd krijt 2 Vikings op het bord getekend.

Toen hij les gegeven had over de Gentse geschiedenis kwamen wij buiten en voelden ons allemaal nieuwe Arteveldes, Jan Yoenskes en Keizer Karelkens! En velen van ons tekenden "de mémoire" het Belfort en het Gravensteen. Norbert Reyns kon zelf goed tekenen en moedigde ons aan ook zo veel moge-

lijk te tekenen. De tekenles was meestal naar de natuur tekenen: een paar schoenen, een hoed, een mantel aan de kapstok waren de eenvoudige onderwerpen die wij trachtten te tekenen.

Eens, gedurende de winter, met veel sneeuw, gaf hij ons als huiswerk de donderdag een tekening te maken met als onderwerp "De Winter zo als gij het ziet". Ik herinner mij nog dat een van mijn makkers, René Destanberg, de mooiste tekening liet zien. Besneeuwde daken gezien door het venster van zijn kamer. Ik was tweede met een gezicht van het Begijnhoveke onder de sneeuw. Zelfs op wandeling moesten wij soms ons tekenboek meebrengen en ter plaats gekomen mochten wij schetsen wat wij zagen: de "Dikke Boom" van Wondelgem, de Sneppebrug, een klein hoeveke. Ons huiswerk van de donderdag moesten wij maken in ons gekartonneerd schoonschrijfboek met de een of andere versiering opgefleurd.

In het 4e en het 6e hadden wij een aquarium en mochten wij stekelbaarsjes en puienkopjes kweken. Ook bloempotten waarin een boon werd geplant die later uitkwam en ons liet zien hoe planten groeiden.

Wandelingen in de stad hadden meestal een doel. De loop van de Schelde en van de Leie nagaan en met de hulp van de meester er het plan van opstellen, met bruggen en sluizen. De Frère Orbanlaan onder de zo mooie kastanjebomen, langs het Zuidstation, meten met een decameter. Nadien, met een goede stap terugkeren om na te gaan hoeveel minuten wij nodig hadden om 1 Km. af te stappen.

Er waren ook de muzieklessen. Onze meester heeft ons vele mooie Vlaamse liederen aangeleerd: "Het Loze Vissertje", "Piet Hein", "Wij reizen om te leren"... De heer Reyms was een groot bewonderaar van de schrijver Stijn Streuvels en leerde ons bijna alle liederen gezongen in "De Vlasschaard". In "Ghendtsche Tydinghen" N° 1 van 1983 onder de titel "Hoe Streuvels aan een broertje van de Gentse Draak geraakte" kunt u Meester Reyms, toen nog leerling aan de Normaalschool, herkennen op de foto blz. 8. Hij is de kleine man, de 4e van links. Het was de heer Reyms die het beeldje aan Streuvels overhandigde.

Onze meester was zeer "literair" en Streuvels bewonderde hij het meest. Ook andere Vlaamse schrijvers uit dat tijdperk waren zijn helden.

De zaterdagnamiddag (er was toen ook nog les), als wij braaf waren geweest en een uurtje les hadden geluisterd, las onze meester voor uit "De Witte" van Ernest Claes, uit de pas verschenen "Pallieter" van Felix Timmermans, of uit "Fliet" van Alexis Callant, waarvan ik nog een exemplaar bezit (1928).

Waarschijnlijk had de heer Reyms, als jongeling, gedurende de bezetting van 1914-1918 veel pijnlijke taferelen gezien welke hem diep hadden aangedaan en zo las hij ook voor uit andere boeken, zoals de vertaling van "A l'Ouest rien de nouveau" van Remarque. Zo vernamen wij de droeve gebeurtenissen in krijgshospitaal. Als ik mij niet bedrieg heeft onze meester geweigerd gewaagende dienst te doen, daar hij dienst deed in het militair Hospitaal te Gent, waar mijn stiefvader toen 1e Chef-Comptable was.